

*
*   *
*

U posljednje vrijeme sve više smo, nažalost, svjedoci pojave negiranja genocida (nad Bošnjacima) u Bosni i Hercegovini na kraju XX stoljeća, naročito zločina genocida u sigurnoj zoni Ujedinjenih nacija Srebrenici, jula 1995, kroz najrazličitije oblike i načine djelovanja i ponašanja, kako u Bosni i Hercegovini, tako i van njenih granica, pri čemu se aktivno angažuju brojni kvazi istraživači, ali i drugi nosioci i subjekti zakonodavne, izvršne pa i sudske vlasti, ne samo iz Bosne i Hercegovine, nego i struktura političke i druge vlasti Evrope i Amerike.

Nosioci te pojave (negiranja) su različiti i raznovrsni, kako pojedinci, tako i grupe, razna udruženja, ustanove i drugi, čiji su interesi i ciljevi vrlo različiti i teško ih je artikulirati, otkriti, identifikovati, utvrditi i konstatovati na jedinstven način. Mi ih identifikujemo kao nedobronamjerne, tendenciozne i kontraproduktivne, sa mogućim i veoma teškim, dugoročnim implikacijama po žrtve genocida i uopšte istraživanje genocida i drugih oblika zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava. Posebno zabrinjavaju iskazi i ponašanja negiranja genocida od strane nekih sudija ICTY-a, koji su neposredno uključeni u krivično procesuiranje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava.

Ta ponašanja se, pored ostalog, manifestuju kroz javne izjave, kao što je posljednja od sudije Christoph Flügge-a, u intervjuu njemačkom listu "*Spiegel International*" (9. juli 2009.), koji najneposrednije negira genocid tako što: tvrdi da je "**striktno govoreći termin 'genocid' primjenjiv samo na holokaust**", pri čemu se za dokazani genocid (od strane ICTY-a, Međunarodnog suda pravde i brojnih istraživača), u sigurnoj zoni Ujedinjenih nacija Srebrenica, jula 1995. pita "**da li nam treba pojam genocid da opišemo takve zločine**". Po sudiji Flügge-u, samo je holokaust genocid, odnosno genocid je jedino holokaust, a za pojam genocida nastoji uvesti pojam "masovna ubistva", što je pogrešno. Historijska je istina da je uništavanje i istrebljenje Jevreja od strane nacista nesumnjivo planski, organizovani, ciljni, najsystematičniji genocid izvršen u historiji ljudske civilizacije i da je to uništenje i istrebljenje osnovni model onoga što genocid, u suštini, predstavlja i jeste.

Takve ocjene sudije Flügge-a, člana Pretresnog vijeća u Predmetu protiv Radovana Karadžića, šokirale su sve istraživače holokausta i genocida, a posebno žrtve genocida i bitno mogu uticati na sve procese i konačne presude, dajući im sasvim druge konotacije i implikacije od racionalno realno očekivanih.

U suštini je, prema mišljenju i stavovima učesnika naučne rasprave, riječ o krajnje nedobronamjernoj, neprofesionalnoj i nemoralnoj izjavi kojom se javno pruža podrška Radovanu Karadžiću, čime se najgrublje falsifikuju historijske činjenice, a postulati nauke i naučnog saznanja o genocidu potpuno ignorišu. Istovremeno, pored navedenog sudije, na djelu su i otvorene i javne značajne finansijske podrške raznim udruženjima, tzv. istraživačkim institucijama, koje agresiju i genocid u Bosni i Hercegovini nastoje prikazati i predstaviti kao tragičnu nesreću koja nas je zadesila, odnosno predstavljanje i iskazivanje agresije i genocida formulacijama koje ne odgovaraju činjenicama društvene stvarnosti. Također su na djelu i naručena istraživanja, te se pišu, objavljuju i predstavljaju knjige koje sve naprijed navedeno potvrđuju, čime se direktno negiraju agresija na Republiku Bosnu i Hercegovinu i genocid nad Bošnjacima, sistematski izvršen sa namjerom i u skladu sa genocidnim planom u svim okupiranim mjestima i gradovima u opsadi, što potvrđuju brojni relevantni dokazi o sistematskoj i kontinuiranoj praksi politike masovnih ubistava i drugih oblika zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava nad Bošnjacima na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Posebno zabrinjavaju izjave i ponašanja dijela predstavnika političke, zakonodavne i izvršne vlasti iz Bosne i Hercegovine i drugih evropskih zemalja, koji svojim iskazima i ponašanjima emituju određene poruke koje, ne samo što vrijeđaju pijetet žrtava, nego i najozbiljnije zabrinjavaju, zato što na bazi falsifikata, laži i obmana žele i nastoje u procesu protiv Radovana Karadžića dovesti do cilja, odnosno presude koja bi isključila odgovornost za genocid, ne samo na teritoriji (cijele) Bosne i Hercegovine, već i na području sigurne zone Ujedinjenih nacija Srebrenica, jula 1995.

U istinu, najprostija logika, brojna i raznovrsna najrelevantnija i najznačajnija dokumentacija, kao i brojni autentični i pouzdani izvori, te iskustveno saznanje preživjelih žrtava genocida, govore da se radi o genocidu kao najtežem obliku zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava. Na sceni je više nego očigledna sprega politike i (međunarodnog) sudstva, što, pored ostalog, potvrđuje i Presuda, odnosno politička odluka Međunarodnog suda pravde u Predmetu: *Bosna i Hercegovina protiv Srbije i Crne Gore*, od 26. februara 2007. Pitamo se da li je to poruka malima, slabima i nemoćnima da mogu očekivati da će, u vrijeme koje odrede moćni i jaki diktatori, biti istrijebljeni. Nadalje, pitamo se je li to XXI stoljeće, stoljeće demokratije, ljudskih prava i sloboda - je li to novi svjetski poredak, u kojem se zločin genocida nagrađuje, a žrtve se dodatno i do kraja kažnjavaju.

Poštovani istraživači holokausta i genocida,
prijatelji pravde i najvećih ljudskih i civilizacijskih vrijednosti,
bezrezervno opredijeljeni borci protiv najmračnijih sila zla,

Pozivamo vas da ne dozvolimo da udruženo inkriminirano političko djelovanje bude međunarodni standard za institucije pravde širom Evrope i svijeta, koje će u njihovo ime osloboditi ili značajno ublažiti presudu za genocid jednom od najtraženijih i planetarno najpoznatijih zločinaca, Radovanu Karadžiću. Sve žrtve genocida nas obavezuju da u ime budućnosti čovječanstva i najviših ljudskih i društvenih vrijednosti, sloboda i prava, civilizacijskih i kulturnih tekovina i dobara ne dozvolimo, odnosno osujetimo sve namjere i pokušaje kojima se zločin genocida nagrađuje, a žrtva i dalje kažnjava.

Učesnici ove rasprave dižu glas protiv genocida i upućuju poruku koja će, nadamo se, bitno uticati i djelovati na svijest i moral odgovornih moćnika, kako bi spasili savremeno čovječanstvo i civilizaciju, očuvali najviše ljudske vrijednosti, ljudska prava i živote svih, a naročito nezaštićenih, malih, slabih i nemoćnih. Sadašnje i buduće generacije iz svih dosadašnjih zločina genocida moraju konačno, u interesu budućnosti savremenog čovječanstva i civilizacije, izvući historijsku **pouku** o potrebi jačanja, razvijanja i ujedinjavanja svih antifašističkih snaga, bez obzira na nacionalnu, etničku, rasnu, vjersku, ideološku ili političku pripadnost i opredijeljenost, u strategiji sprečavanja i kažnjavanja zločina genocida.

Samo naučnoistraživačka saznanja mogu biti trajna osnova razvijanja naših sposobnosti u pravovremenom otkrivanju, identifikovanju, sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, u čemu istraživači holokausta, genocida i drugih oblika zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava imaju historijsku ulogu i odgovornost. Obaveza je istraživača, kako to piše nobelovac Eli Vizel, da govore u ime žrtava, podsjećaju na njihove patnje i suze i potiskuju strah od zaborava.